

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200381
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:3021200381.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. a Mgr. Petra Macha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): U. C. V., O. X. U. XXXX, Z. Č. X. Ú. O. X. Z. D. F. Y. O. X., Y. Š. XXX/XX, Y. O. X., proti žalovanému: Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom Šagátova 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Číslo: GR ZVJS-odv-15-2/21-2021 zo dňa 27. augusta 2021, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/132/2021-96 zo dňa 7. decembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa **z a m i e t a**.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Nemocnica pre obvinených a odsúdených a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Trenčín (ďalej aj „Nemocnica Trenčín“) podaním č. N ZVJS-inf-60-1/13-2021 zo dňa 14. júla 2021 postúpila Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom žiadosť o sprístupnenie informácií v bodoch 1, 2, 4, 5, 6, 8 podanú žalobcom. Nemocnica Trenčín v podaní uviedla, že jej dňa 9. júla 2021 bola doručená žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácií, v ktorej žalobca žiadal o sprístupnenie nasledovných informácií:

- „1. zoznam zdravotných výkonov stomatologickej ambulancie, a to za každé jedno pracovisko väzenskej nemocnice samostatne, ktoré sú v danom pracovisku realizované odsúdeným/obvineným (od 03.01.2018 do súčasnosti),
2. zoznam zdravotných výkonov, ktoré sa nerealizujú v stomatologickej ambulancii Nemocnice, a to za každé jedno pracovisko väzenskej nemocnice samostatne (od 03.01.2018 do súčasnosti), poznámka: pokiaľ používa pojem pracovisko, myslí tým zdravotnícke zariadenie v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody/väzby v SR, ktoré sú od 03.01.2018 pracoviskom Nemocnice pre odsúdených a obvinených a ÚVTOS Trenčín,
3. zoznam materiálneho a technického (prístrojového) vybavenia stomatologickej ambulancie v ÚVTOS a ÚVV Ilava (aktuálneho),
4. zoznam materiálneho a technického (prístrojového) vybavenia stomatologickej ambulancie v ÚVTOS Dubnica nad Váhom (aktuálneho),
5. fotokópiu pracovnej zmluvy (resp. inej obdobnej zmluvy) zubného lekára U. P. B.,
6. informáciu, či stomatologické ambulancie väzenskej vedú, resp. odovzdávajú štatistické výkazy (resp. iné podobné dokumenty) o odpracovaných hodinách a komu ich odovzdávajú,

7. sprístupnenie akéhokoľvek dokumentu, ktorý sa týka „politiky“ poskytovania zdravotnej starostlivosti v ZVJS vo vzťahu k stomatológii (určenie obvodov podľa počtu pacientov/ väzňov, stanovenie minimálneho rozsahu poskytovaných zdravotných výkonov, atď.),

8. informáciu, prečo sú odsúdení/obvinení v ÚVTOS a ÚVV Ilava zvyhodňovaní oproti odsúdeným v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, a to pri poskytovaní stomatologickej zdravotnej starostlivosti, keď v Ilave sa ordinuje 4x do týždňa v Dubnici 1x.“

2. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom po preskúmaní obsahu žiadosti, ako povinná osoba (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“ , prípadne „Ústav Dubnica“) podľa § 18 ods. 2 a § 22 ods. 1 v spojení s § 3 ods. 1 a § 9 ods. 1 zákona č. 211/2000 o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) (ďalej len „zákon o slobode informácií“) vydal rozhodnutie č. UVTOS-inf-5-3/13-2021 zo dňa 23. júla 2021, ktorým sprístupneniu informácií: 5/ „Fotokópiu pracovnej zmluvy (resp. inej obdobnej zmluvy) zubného lekára: U.. P. B.“ nevyhovelo sčasti, nakoľko požadované informácie sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzických osôb, 2/ „Zoznam zdravotných výkonov, ktoré sa nerealizujú v stomatologickej Vašej nemocnici, a to za každé jedno pracovisko väzenskej nemocnice samostatne (od 03.01.2018 do súčasnosti). Poznámka: Pokiaľ používam pojem „pracovisko“, myslím tým zdravotnícke zariadenia v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody/väzby v SR, ktoré sú od 03.01.2018 pracoviskom Nemocnice pre odsúdených a obvinených a UVTOS Trenčín.“, nevyhovuje, nakoľko požadované informácie nemá k dispozícii.

3. Vo vzťahu k sprístupneniu informácií požadovaných v bode 5 žiadosti (fotokópia pracovnej zmluvy...) prvostupňový orgán sprístupnil požadovanú informáciu anonymizovaním údajov o dátume narodenia, rodinnom stave, trvalom pobyte, čísle občianskeho preukazu, rodnom čísle, dohodnutej odmene, čísle účtu a podpise dotknutej osoby s poukazom, že dotknutá osoba vykonáva práce súkromnoprávneho charakteru na základe dohody o pracovnej činnosti, ktorá nie je povinne zverejňovanou zmluvou a zároveň nepatrí medzi osoby vymedzené v § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií.

4. Vo vzťahu k sprístupneniu informácií požadovaných v bode 2 žiadosti (zoznam zdravotných výkonov, ktoré sa nerealizujú v stomatologickej ambulancii Nemocnice ...) prvostupňový orgán uviedol, že zákon o slobode informácií neukladá povinnej osobe povinnosť vytvárať na základe žiadosti informácie, ktoré v momente podania tejto žiadosti neexistujú, ale len také informácie, ktoré má k dispozícii (resp. je povinné ich mať k dispozícii). Zároveň uviedol, že nemá povinnosť viesť zoznam zdravotných výkonov, ktoré sa nerealizujú v stomatologickej ambulancii.

5. K otázkam č. 1 a 4 uviedol, že sprístupnenie uvedených informácií bolo realizované a k otázke č. 6 zaujal stanovisko, že ide o otázku, ktorá sa týka Nemocnice Trenčín ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti v zbore, pričom práve Nemocnica Trenčín vie zodpovedať danú otázku. K otázke č. 8 uviedol, že ide o zaujatie stanoviska, pričom s odkazom na rozsudok Najvyššieho sudu SR sp. zn. 6Sžo/53/2015 nie je potrebné takejto žiadosti vyhovieť a požadovanú informáciu (stanovisko) poskytnúť.

6. Proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu podal žalobca odvolanie o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. GR ZVJS-odv-15-2/21-2021 zo dňa 27. augusta 2021, ktorým prvostupňové rozhodnutie potvrdil. K namietanej vecnej nepríslušnosti prvostupňového orgánu žalovaný uviedol, že podľa § 2 ods. 5 zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže sú ústavy samostatné rozpočtové organizácie a informácie vo vzťahu k poskytovaniu zdravotnej starostlivosti sa nachádzajú v dispozícii ústavu, ktorý ich vedie vo svojich registratúrnych záznamoch. Každý ústav je preto vo vzťahu k informáciám týkajúcim sa poskytovania zdravotnej starostlivosti súčasne aj povinnou osobou podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

7. K argumentu uvedenom v odvolaní, ktorý vychádza zo ZIPS GR č. 15/2014 - Úprava postupu pri používaní cenníka stomatologických výkonov v Zbore väzenskej a justičnej stráže - pokyn, žalovaný uviedol, že v predmetnom pokyne nie je uvedená povinnosť vytvárať zoznam nerealizovaných výkonov. Obdobne negatívne stanovisko zaujal aj k námietke, že žalovanému sprístupnili iné ústavy informácie vo vzťahu k nerealizovaným úkonom ambulancie zubného lekára.

8. Žalovaný uviedol, že je plne na zvážení každej povinnej osoby ako vyhodnotí predmetnú žiadosť, pričom rovnako správny je postup povinnej osoby, pri ktorom sprístupní formulár A (MZ SR) 8 - 01, ktorý obsahuje žiadané informácie, aj keď iba vo všeobecnosti, ale povinná osoba môže posúdiť odvolateľovu

žiadosť aj striktné doslovne a vydať rozhodnutie o nesprístupnení žiadaných informácií, keďže nie je povinná disponovať zoznamom realizovaných a nerealizovaných úkonov v ambulancii zubného lekára.

II. Konanie pred správnym súdom

9. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj ako „správny súd“), ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím v časti výroku, ktorým bolo odmietnuté sprístupnenie informácie zoznamu zdravotných výkonov, ktoré sa nerealizujú v stomatologickej ambulancii Nemocnice pre obvinených a odsúdených (od 3. januára 2018 do súčasnosti), a to vo vzťahu k stomatologickej ambulancii ÚVTOS Dubnica nad Váhom a vec vrátiť prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

10. Správny súd rozsudkom č. k. 13S/132/2021-96 zo dňa 7. decembra 2022 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj ako „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie.

11. Správny súd vo vzťahu k žalobným námietkam uviedol, že zákon o slobode informácií ustanovuje právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii, teda povinná osoba má povinnosť sprístupniť akúkoľvek informáciu, s ktorou pracuje a ktorá sa nachádza v „osobnej sfére“ povinnej osoby. Ide pritom o predpoklad, ktorý stanovil zákonodarca v § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií, pričom v tomto smere argumentoval rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sž/27/2013 zo dňa 24. septembra 2014, kde Najvyšší súd SR uviedol, že zo znenia zákona o slobode informácií nemožno vyvodzovať, že informáciou by malo byť (štatistické) spracovanie údajov zo spisov podľa požiadaviek, resp. pokynov toho, kto žiada o poskytnutie informácie, taktiež z neho nevyplýva povinnosť, ktorá by povinnej osobe ukladala získavať, vyžadovať zhromažďovať, vyhodnocovať, vyhľadávať alebo dokonca spracovať materiály žiadané žalobcom ako žiadateľom o informáciu, ak sa v ich originálnej podobe v ich dokumentácii nenachádzajú.

12. Vo vzťahu k namietanej nepríslušnosti povinnej osoby správny súd uviedol, že postúpenie žiadosti Nemocnice Trenčín prvostupňovému orgánu je postup plne súladný s § 15 ods. 1 zákona o slobode informácií, keďže Nemocnica Trenčín zistila, že nedisponuje informáciami v žalobcom požadovanom rozsahu, avšak vzhľadom k tomu, že požadované informácie sa týkali zdravotnej starostlivosti poskytovanej v zdravotníckom zariadení ÚVTOS Dubnica nad Váhom, mala Nemocnica Trenčín za to, že požadované informácie môže žalobca získať od tohto konkrétneho ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa nachádza konkrétne zdravotnícke zariadenie. Na tento záver nemá podľa správneho súdu žiaden vplyv skutočnosť, že Nemocnica Trenčín bola prevádzkovateľom uvedenej ambulancie, nakoľko zdravotná starostlivosť v tejto ambulancii bola poskytovaná v zdravotníckom zariadení ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Správny súd odkázal pritom na rozhodnutie Ministerstva zdravotníctva SR č. S03782-2017-OP zo dňa 22. decembra 2017, ktorým bolo Nemocnici Trenčín povolené prevádzkovať v bode 2.2.31 špecializovanú ambulanciu - ambulanciu zubného lekárstva s miestom prevádzkovania v ÚVTOS Dubnica nad Váhom.

13. Vo vzťahu k žalobnej námietke ohľadom neposkytnutia dopytovanej informácie v bode 2. žiadosti správny súd uviedol, je potrebné nahliadať na žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácií komplexne čo do žiadosti v bodoch 1. a 2., nakoľko tieto vzájomne súvisia. Zoznam zdravotných výkonov stomatologickej ambulancie realizovaných na pracovisku v ÚVTOS Dubnica nad Váhom je podľa neho informáciou, ktorá je povinne evidovaná a sprístupňovaná, a preto bola žalobcovi uvedená pozitívna enumerácia týchto výkonov poskytnutá.

14. Žalobca sa však v bode 2. žiadosti domáhal aj negatívnej enumerácie týchto výkonov, keď žiadal informáciu - zoznam zdravotných výkonov, ktoré sa nerealizujú v stomatologickej ambulancii v ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Katalóg zdravotných výkonov je uvedený v prílohe k nariadeniu vlády SR č. 776/2004 Z. z., pričom lekári v rámci poskytovania zdravotnej starostlivosti môžu vykazovať zdravotné výkony aj zo všeobecnej časti - Spoločné výkony, ktorú tvoria časti I., II., III., IV., V. a VI., podľa vzorových špecializačných a vzorových certifikačných študijných programov pre jednotlivé špecializačné odbory a certifikované pracovné činnosti. Vzhľadom k tomu by poskytnutiu žalobcom žiadanej informácie predchádzalo jej odborné spracovanie, nakoľko by bolo potrebné s ohľadom na konkrétne vybavenie

(materiálne, technologické, personálne) posúdiť, ktoré zdravotné výkony uvedené vo všeobecnej a špecializovanej časti katalógu zdravotných výkonov by sa mohli realizovať v konkrétnej stomatologickej ambulancii. V takom prípade by teda nešlo iba o mechanické vylúčenie výkonov realizovaných uvedenou ambulanciou z katalógu zdravotných výkonov, ale jednalo by sa o kvalifikované spracovanie zoznamu takých výkonov, t. j. bola by vytvorená nová informácia. Povinnosť vytvoriť takúto informáciu však zákon o slobode informácií neukladá. Argumentácia povinnej osoby ako aj žalovaného v napadnutých rozhodnutiach preto podľa správneho súdu bola správna a plne súladná s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, na ktorú vo svojom rozhodnutí žalovaný poukazoval.

15. Tvrdenie žalobcu, že iné povinné osoby (iné ÚVTOS) žalobcovi na uvedenú žiadosť poskytli informáciu, nie je podľa správneho súdu relevantnou pre rozhodnutie vo veci, nakoľko je na zvážení povinnej osoby, či vytvorí spracovaním novú informáciu, ktorú nie je povinná mať k dispozícii, t. j. poskytne informáciu žiadateľovi nad rozsah svojich povinností.

III. Kasačná sťažnosť, stanovisko účastníkov

16. Proti napadnutému rozsudku podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/, f/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), v ktorej navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

17. Sťažovateľ naprieč celou kasačnou sťažnosťou namietal predovšetkým, že Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom ako povinná osoba nebol vecne príslušný orgán na vybavenie žiadosti a vydanie prvostupňového rozhodnutia, ktorým bolo žalobcovi čiastočne odmietnuté sprístupnenie požadovaných informácií. Argumentoval najmä tým, že prvostupňový orgán nie je prevádzkovateľ stomatologickej ambulancie a nemá ani postavenie poskytovateľa zdravotnej starostlivosti.

18. V tomto smere argumentoval, že správny súd vyhodnotil otázku príslušnosti prvostupňového orgánu na vydanie rozhodnutia arbitrárne a bez zrejmej opory v skutkovom stave, pričom sa vysporiadal s danou otázkou jedine v bode č. 25. napadnutého rozsudku, teda napadnuté rozhodnutie správneho súdu je podľa jeho názoru nepreskúmateľné v čoho dôsledku malo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Na podporu týchto tvrdení uviedol, že pojmy zdravotnícke zariadenia a poskytovateľ zdravotnej starostlivosti vyložil súd absolútne svojvoľne. Záver správneho súdu, že prvostupňový orgán je poskytovateľom zdravotnej starostlivosti s poukazom na § 1 ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 447/2006 Z. z. vyhodnotil ako nesprávny v dôsledku čoho bol správny súdom aprobovaný postup, ktorý zvolili správne orgány. Zdôraznil, že pojem zdravotnícke zariadenie je potrebné vykladať podľa zákona č. 578/2004 Z. z., pričom každá jedná ambulancia v rámci Ústavu Dubnica je aj zdravotníckym zariadením. Poukázal taktiež, že prvostupňový orgán nikdy nepožiadaval podľa § 13 ods. 4 zákona č. 578/2004 Z. z. o povolenie zdravotníckeho zariadenia, čo má taktiež nasvedčovať, prvostupňový orgán nie je poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, ale ambulancie sú prevádzkované práve Nemocnicou Trenčín, ktorá je jediným výlučným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti a prevádzkovateľom stomatologickej ambulancie v Ústave Dubnica. V dôsledku toho malo podľa jeho dôjsť k neoprávnenému postúpeniu žiadosti na vecne nepríslušný orgán.

19. Rovnako namietal, že správny súd vo svojom rozhodnutí vôbec neprihliadol a žalobcom navrhnuté dôkazy, na ktoré poukázal v vyjadrení k žalobe (replike). Išlo konkrétne o rozhodnutie Trenčianskeho samosprávneho kraja č. TSK/2020/06863 zo dňa 12. augusta 2020. o schválení ordinačných hodín, z ktorého má vyplývať, že ambulancia zubného lekárstva s miestom prevádzkovania v Ústave Dubnica prevádzkuje štátna rozpočtová organizácia - Nemocnica. Ďalej predložil žiadosť nemocnice o schválenie ordinačných hodín na ambulanciu zubného lekárstva s miestom prevádzky v Ústave Dubnica. Ďalej v kasačnej sťažnosti namietal arbitrárne vysporiadanie sa s rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 22. decembra 2017 č. S 03782-2017-OP aj s fotokópiou kde pečiatka lekára uvádza ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti Nemocnicu Trenčín.

20. Namietal taktiež, že správny súd sa nevysporiadal so všetkými námietkami obsiahnutými v správnej žalobe, avšak neuviedol, ktoré konkrétne námietky neboli správnym súdom zodpovedané, resp. ktoré boli úplne opomenuté.

21. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho právomoc a príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h/ SSP.

23. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

24. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas.

25. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

V. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

26. Kľúčovou právnou otázkou, ktorou sa zaoberal kasačný súd v rámci svojho súdneho prieskumu bolo vyhodnotenie podstatnej kasačnej námietky, či bolo zákonným postupom postúpenie žiadosti o sprístupnenie informácii Nemocnicou Trenčín prvostupňovému orgánu, a teda či o žiadosti v konečnom dôsledku rozhodol vecne príslušný orgán na jej vybavenie.

27. Kasačný súd mal z obsahu administratívneho spisu preukázané, že sťažovateľ žiadosťou doručenou Nemocnici Trenčín dňa 9. júla 2021 žiadal o sprístupnenie informácií podľa zákona o slobode informácií v znení uvedenom v bode 1 tohto rozsudku. Nemocnica Trenčín predmetnú žiadosť postúpila prvostupňovému orgánu podľa § 15 ods.1 zákona o slobode informácií v bodoch 1, 2, 4, 5, 6, 8. Prvostupňový orgán o žiadosti o sprístupnenie informácií rozhodol odmietnutím - nesprístupnením informácie z časti, pričom žalovaný toto rozhodnutie potvrdil.

28. Sťažovateľ naprieč celou kasačnou sťažnosťou namieta vecnú nepríslušnosť prvostupňového orgánu, pričom prvostupňové rozhodnutie považuje za nulitný právny akt, keďže podľa sťažovateľa jedine Nemocnica Trenčín bola vecne príslušná, resp. oprávnená rozhodnúť o žiadosti o sprístupnenie informácií ďalej aj ako („infožiadost“). Vecnú príslušnosť sťažovateľ odvodzuje od postavenia Nemocnice Trenčín ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ktorý prevádzkuje stomatologické ambulancie, ktorých sa infožiadost týka.

29. Kasačný súd hneď na úvod považuje za potrebné upriamiť pozornosť na inštitút postúpenia žiadosti, v dôsledku ktorého aplikácie rozhodoval o žiadosti prvostupňový orgán. Základným zmyslom aplikácie uvedeného inštitútu je vybavenie žiadosti o sprístupnení informácií osobou, ktorá má požadované informácie k dispozícii. Ako je zrejmé z administratívneho spisu, Nemocnica Trenčín dospela k predmetnému postupu z dôvodu, že časťou požadovaných informácií nedisponovala, bola však schopná identifikovať subjekt, v ktorého dispozícii sa časť požadovaných informácií nachádzala v čoho dôsledku ako je zrejmé, došlo k čiastočne kladnému vybaveniu infožiadosti.

30. Rovnako má kasačný súd za preukázané, že pokiaľ prvostupňový orgán nesprístupnil časť požadovaných informácií, došlo k riadnemu odôvodneniu tohto postupu, keďže časť požadovaných informácií z bodu 5 žiadosti musela byť anonymizovaná, aby nedošlo k zverejneniu osobných údajov dotknutej osoby a požadované informácie z bodu 2 žiadosti nemala povinná osoba k dispozícii, resp. sprístupneniu informácií by muselo predchádzať spracovanie a vytvorenie nových informácií, pričom ako správne bolo uvedené orgánmi v administratívnom konaní a rovnako správnym súdom, takýto postup od povinných osôb nemožno požadovať. Tento postup je plne legitímny, keďže spracovávaním informácií, ktoré nemajú povinné osoby k dispozícii by dochádzalo k neúmernému zaťažovaniu správnych orgánov

v postavení povinných osôb, v dôsledku čoho by nebolo možné spracovať žiadosti o sprístupnenie informácií v zákonom stanovených lehotách.

31. Zákon o slobode informácií bližšie nešpecifikuje vecnú príslušnosť orgánov, ktorým je postúpená žiadosť o sprístupnenie informácií. Nie je pritom nevyhnutné aby o žiadosti rozhodol v konečnom dôsledku poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, alebo prevádzkovateľ zdravotníckeho zariadenia, keďže zákon špecifikuje tento subjekt ako osobu, ktorá má požadované informácie k dispozícii. Nie je pritom nevyhnutné aby informáciu poskytol, resp. o žiadosti rozhodol konkrétny orgán, ku ktorého právnymi prepismi stanovenej právomoci otázky infožiadosti priamo smerujú. To, že tento predpoklad bol splnený umocňuje skutočnosť, že časť požadovaných informácií bola nesporne poskytnutá, nehľadiac na nesprístupnenie informácií požadovaných v bode 2 žiadosti, ktorých sprístupnenie by vyžadovalo vytvorenie novej informácie, pričom už ako bolo uvedené nemožno takýto postup od správneho orgánu vynucovať. Obdobne na túto situáciu nazerá aj judikatúra Najvyššieho súdu SR: „Dôvodom vydania odmietajúceho rozhodnutia pritom nebol nedostatok kompetencie povinnej osoby, ale skutočnosť, že požadované informácie nemá k dispozícii, musela by tak tieto pre sťažovateľa (podľa ním stanovených vlastností) žiadané informácie, ktoré sa v ich originálnej podobe a v jeho dokumentácii nenachádzajú, vytvoriť, zhromaždiť a vyhľadávať, pričom takáto povinnosť jej zo zákona č. 211/2000 Z.z nevplyva“ (Uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 30. mája 2019, sp. zn. 5Sžik/1/2018). Je pritom nevyhnutné odlišovať výkon štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva a poskytovania zdravotnej starostlivosti ktorého právny rámec je ustanovený aj v zákone č. 578/2004 Z.z. od poskytovania informácií v zmysle zákona o slobode informácií.

32. Sťažovateľ rovnako namietal porušenie práva na spravodlivý proces arbitrárnym ustálením skutkového stavu z dôvodu, že správny súd v bode 25 napadnutého rozsudku uviedol: „Na tento záver súdu nemá žiaden vplyv skutočnosť, že Nemocnica Trenčín bola prevádzkovateľom uvedenej ambulancie, nakoľko zdravotná starostlivosť v tejto ambulancii bola poskytovaná v zdravotníckom zariadení ÚVTOS Dubnica nad Váhom.“ Uvedená formulácia podľa kasačného súdu nemá zásadný vplyv na správnosť výroku napadnutého rozsudku, a to z dôvodu že vo faktickom ponímaní bola stomatologická ambulancia, resp. zdravotné zariadenie súčasťou ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Správny súd pritom vo svojom odôvodnení nespochybňuje fakt, že prevádzkovateľom daného zariadenia a teda aj poskytovateľom zdravotnej starostlivosti je v konečnom dôsledku Nemocnica Trenčín. Tvrdenia sťažovateľa, že správny súd vychádzal z toho, že ÚVTOS Dubnica nad Váhom je považovaný za poskytovateľa zdravotnej starostlivosti sú tendenčné a zavádzajúce, preto hodnotí kasačný súd predmetnú kasačnú námietku ako nedôvodnú.

33. Sťažovateľ taktiež namietal, že správny súd nezohľadnil dôkazy, ktoré sťažovateľ uviedol vo svojej replike zo dňa 25. februára 2022, ktorá bola doručená správne mu súdu dňa 1. marca 2022. Kasačný súd v tomto smere upriamuje pozornosť na ustanovenie § 183 SSP, ktoré je prejavom koncentračnej zásady v správnom súdnom konaní, pričom k samotnému rozširovaniu správnej žaloby môže dochádzať len v lehote na podanie správnej žaloby, čo v uvedenom prípade je lehota dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy. Keďže rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi oznámené resp. doručené dňa 3. septembra 2021, sťažovateľ v replike formuloval predmetnú argumentáciu po lehote na podanie správnej žaloby, správny súd nebol povinný bez ďalšieho priznať relevanciu týmto namietaným skutočnostiam.

34. Kasačný súd má preto za preukázané, že postúpením žiadosti na prvostupňový orgán nebolo sťažovateľovi upreté ústavou garantované právo na informácie, keď sa prvostupňový orgán a rovnako aj žalovaný z požadovanou žiadosťou o sprístupnenie informácií vysporiadali a došlo k sprístupneniu informácií v zákonom a správnu praxou predpokladanom rámci. Kasačný súd zároveň uvádza, že za tohto skutkového stavu zároveň nezistil, že by postúpenie žiadosti o sprístupnenie informácií prvostupňovému orgánu malo za následok zásah do subjektívnych práv sťažovateľa.

VI. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

35. Kasačný súd s ohľadom na všetky uvedené skutočnosti nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

36. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd sťažovateľovi (žalobcovi) náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nezhliadol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.